

ved Siden af ham boer N. N., han kan betale saa og saa mange Portioner osv.; naar man saaledes har faaet alle Indvaanerne ansat til Skatteportioner, siger man: vi have faaet saa og saa mange Portioner ud, der skal saa og saa stor en Skat udredes, og hver Portion bliver altsaa saa og saa stor. Det er de to almindeligste Maader. Der er vistnok ogsaa Steder, hvor man siger, at af den Skat, der skal udredes, kan Den og Den udrede saameget, og Den og Den saameget. Disse forskjellige Fremgangsmaader ere som sagt traditionelle i de forskjellige Communer. Jeg indrømmer viligt, at skulde jeg vælge mellem disse Former, vilde jeg foretrække den Form, som af Udvalget er foreslaaet. Jeg indrømmer naturligviis, at der i Rigningen efter Formue og Veilighed er et Skjøn; men at dette Skjøn udføres med Skjønsonhed, troer jeg, man har Beviis for deri — hvad den høitærede Indenrigsminister vistnok vil stadfæste — at de Skatteklager, som komme ind til Ministerens Kjenndelse, ikke ere betydelige eller talrige. Jeg troer imidlertid, at, hvis man overhovedet ved denne Lov vil røre ved Rigningen paa Formue og Veilighed, bør man gaae langt mere udtømmende til Værk, end man er gaaet ved denne enkelte Bestemmelse, som indeholdes i den af Udvalget foreslaaede nye Paragraph. Ved § 33 er der desuden givet enhver som helst Commune, som ønsker Bestemmelser i den Henseende, Veilighed til at faae saadanne optagne i Vedtægten, af det Indhold, som den ønsker det, og som Ministeren billiger det, saa jeg troer, at der er givet Alt, hvad man kan ønske med Hensyn til de forskjellige Communers Skatteregler, og at man roligt kan blive staaende derved. Jeg vil derfor for mit Vedkommende stemme imod Endringsforslaget under Nr. 21. — Med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 23 være det mig tilladt ogsaa at fremkomme med nogle Ytringer angaaende det, idet det nemlig, som jeg formoder, var de Ytringer, som jeg tillod mig at fremsføre ved denne Sags 2den Behandling, der have bevæget det ærede Udvalg til at stille dette Forslag, hvorfor jeg er det meget taknemmelig. Jeg maa imidlertid bemærke, at det forundrede mig at høre den ærede Ordførers Motivering af Endringsforslaget; thi,

som det allerede blev bemærket af den høitærede Minister igaar, Conclusionen af den ærede Ordførers Motivering gif i Virkeligheden ud paa at tilraade Thinget at stemme imod Udvalgets Endringsforslag (Ordføreren: Nei!). Det kan gjerne være, at Præmisserne ikke gif ud derpaa, men Conclusionen gjorde det. Jeg skal dog bemærke, at med Hensyn til Formen af Endringsforslaget har jeg ikke noget som helst Ansvar, thi mine Udtalelser ved 2den Behandling gif ihdelig nok ud paa, at jeg ikke ved det Endringsforslag, som jeg ønskede stillet til Loven, vilde berøve nogen af de Embedsmænd, som ikke ere satte paa fast Gage, Noget som helst af deres Indtægter; at forvare mig imod, at der blev paabyrdet Embedsmændene forsøgede Byrder derved, kunde dengang ikke falde mig ind, thi jeg havde ikke tænkt mig Endringsforslaget i den Form, hvori det nu foreligger, og dersom jeg havde troet, at det vilde blive saaledes motiveret, som det blev, skulde jeg have tilladt mig at stille et Underendringsforslag, hvorved det ihdeliggjordes, at det ikke gif videre end til det, som jeg oprindeligt havde tænkt mig. Det kan imidlertid nu ikke lade sig gjøre, og jeg vil derfor indstændig anbefale det ærede Thing at gaae ind paa Udvalgets Forslag, saaledes som det ligger for, saameget mere, som jeg i Virkeligheden ikke kan erkjende, at det vil paabyrde Embedsmændene nogen Forsøgelse af Arbejde; thi, som bekjendt maae Embedsmændene i de Byer, hvor de ere satte paa fast Gage, allerede nu udføre de herhen hørende Arbejder, uden derfor at erholde noget vederlag, idet Sportlerne gaae ind i Statskassen. Efter min Opfattelse af Forholdet dreier det sig saaledes blot om det ringe Tab, som Statskassen kan have ved, at disse Sportler ikke mere ville tilflyde den; men efterat den ærede Indenrigsminister ikke i denne Henseende har havt nogen Betænkelighed ved at gaae ind paa Forslaget, saa seer jeg ikke Andet, end at Thinget kan roligt kan stemme derfor, og det saameget mere, som det forekommer mig, at det indeholder en Retfærdighed ligeoverfor Kjøbstæderne. Jeg skal ikke her inklade mig paa en Undersøgelse af, hvorfor den tilsvarende Bestemmelse kom ind i Loven om Sogne,